

[Lone Dybkjær]

Man nævner bibliotekerne, og det er jo et meget godt område at tage fat i. Der er ingen tvivl om, at der selvfølgelig også er nogle rygskadeproblemer og andre problemer på sådan et område, men det er også klart, at når folk inden for det område siger, at de også har temperaturproblemer og varme-problemer om sommeren, så er der ikke andet at sige end: nå, det kan vi være så heldige at vi har en gang imellem. Det gælder om at finde balancen. Her mener jeg, at problemet med § 9-kurserne har været, at vi ikke har fundet balancen.

Man nævner reglerne om loftshøjde, som vi jo møder i det daglige. Det er desværre ikke sådan, at det er en skrøne. Stadig væk har man virksomheder, der har fået nogle dispensationer, og som hver femte år skal have en ny dispensation, selv om der ikke er nogen problemer med luftcirkulationen.

Vi har også fået nogle nye oplysninger om toiletterne. Der er flere, der herfra er kommet med det ene groteske eksempel efter det andet.

Jeg kan bidrage til underholdningen med et lille eksempel på en madelevator. Der er én, der ansøger om dispensation, så man ikke skal have eftersyn af elevatoren hver måned. Det drejer sig om en lille madelevator, der efterses, og den efterses hver måned. Den anvendes ikke særlig meget. Arbejdstilsynet svarer hertil:

»Samtlige elevatorer her i landet skal underkastes mindst et lovpligtigt eftersyn hver måned af en af arbejdstilsynet anerkendt sagkyndig. Dispensation for dette eftersyn gives ikke, uanset hvor lidt elevatorerne anvendes, og uanset til hvilket formål de er fremstillet.«

Man må nok sige, at den type svar – jeg har brevet her – er altså ikke fremmende for forståelsen af de sikkerhedsmæssige problemer. Det er lidt en gentagelse af, hvad jeg sagde sidst, men hvor jeg ikke synes regeringen er frygtelig konstruktiv. Jeg vil sige, at jeg føler det helt afgørende nødvendigt, at vi får taget fat på den slags ting. Jeg kan godt forstå, det er nemt for arbejdstilsynet at skrive sådan en skrivelse, men det gør det alligevel ikke særlig smart. Det gør, at vi får lagt området for had. Det virker på de mennesker, der modtager det, som om myndighederne simpelt hen bevidst vil genere dem.

Jeg vil godt slutte med at sige lidt om forskning. Det er regeringen ikke så forfær-

delig meget inde på heller. Jeg finder det netop med baggrund i det, regeringen skriver om de kemiske stoffer, vigtigt, at vi prøver at kigge på: hvad er det så for problemer, vi står over for i fremtiden? Vi ved noget om informationsteknologi, vi ved noget om bioteknologi, og der er også andre områder, vi allerede nu kan forudse. Jeg vil egentlig godt spørge: hvor rustede er vi rent faktisk til at tackle de problemer? Jeg kunne nemlig godt være nervøs for, at vi er lige så dårligt rustede, som vi har været på de kemiske områder, når det f.eks. drejer sig om bioteknologi, og at vi risikerer samme uheldige udvikling med de store menneskelige omkostninger, der er på dette felt, som vi har haft på det kemiske.

Waldorff (VS):

For dem, som har fulgt med i arbejdsminister Grethe Fenger Møllers huseren på arbejdsmiljøområdet siden engang i september, er der faktisk ikke noget overraskende i arbejdsmiljøredegørelsen. Efter at den ene bekendtgørelse efter den anden er forsvundet i papirkurven, og efter at kloakarbejderne er blevet dømt til fortsat overdødelighed, efter at arbejdstilsynet har fået besked på at tage på erhvervslivets arbejdsmiljøforbrydere med fløjlshandsker, så er der selvfølgelig ikke nogen ved sine fulde fem, der ville drømme om, at der kom noget i denne redegørelse, som kunne kaldes en indsats for arbejdernes liv og velfærd. Altså ingen overraskelser i redegørelsen.

Man kan derimod sige om den, at den er temmelig usmagelig. Når nu alle ved, hvad den borgerlige regering vil gøre med arbejdsmiljøproblemerne, nemlig sige skråt op med dem, så kunne arbejdsministeren godt have sparet os for et par af de taktløsheder, der falder hen ad vejen i redegørelsen. Her tænker jeg såmænd ikke engang så meget på opfordringen til at se de lyse sider af den eksplosive vækst i brugen af kemiske stoffer – med den tilsvarende vækst i antallet af kræfttilfælde, hjerneskader, fosterskader og mange andre ting – jeg tænker mere på arbejdsministerens ønske om at bruge forskningen til at prioritere indsatsen, sådan at man – og her citerer jeg – »undgår at overreagere på grund af løst underbyggede klager«. Det synes jeg simpelt hen er for meget, at man skal se sådan en sætning i en redegørelse. Jeg vil godt